

staar ikke, hvorfor det i § 25 er foreslaaet, at den Betaling, som den Kjøreligtige skal have for sine Kjørler, kan bringes til Afgang i det Beløb, hvormed han staar til Resistance for Skatter og Afgifter til Kommunen. Hvorfor ikke gjøre det overensstemmende med § 18, hvor det med Hensyn til Snekastning hedder, at Beløbet uden Videre kan fradrages den Sum, som Vedkommende er paalignet i Skatter og Afgifter til Kommunen; hvorfor ikke gjøre de to Bestemmelser overensstemmende med hinanden? Men dette er for Dyrigt en Ting af mindre væsentlig Betydning. Der kunde maaflø ogsaa være flere Enkeltheder i dette Affnit, men jeg skal endnu kun nævne, at det forekommer mig, at det Værlø af een Time, der omtales i § 31, er vel langt, og ligeledes forekommer det mig ogsaa, at Mulkten i § 35 er noget for lille; nemlig fra 1 til 5 Rd., da de fleste af disse Kjørler jo vilde vedrøre Læger og Jordemødre og saaledes meget ofte angaa Mennekeliv. Dette er jo imidlertid Enkeltheder, som let kunne ændres. Ved det første Affnit vil det derimod efter min Mening være noget vanskeligere at foretage Rettelser. Sa, hvis det var Tilfældet, at det ifølge § 3 vilde blive en Regel, at Snekastningsarbejdet enten helt eller delvis kunde udføres ved Entreprise eller ved leiede Folk, saa tror jeg endda ikke, at det vilde være saa vanskeligt, men efter min Opfattelse gaar det ikke an at opstille det som en Regel. Det vilde nemlig se underligt ud for Landboerne at opstille det som det, der skulde være Regel, thi i Virkeligheden vilde det blive en Undtagelse. Det er ikke til at indse, hvorledes Snekastningsarbejdet paa Landet skulde kunne udføres i Entreprise, thi det vilde da enten blive for dyrt, eller ogsaa vilde det undertiden blive udført for alt for godt Kjøb. Jeg gad dog i hvert Fald nok høre, hvorledes den høitærede Minister har tænkt, at det skulde kunne lade sig iværksætte, og at udføre det ved leiede Folk, forekommer mig lige saa urimeligt. Hvad der her sættes som en Regel, bør i alt Fald kun sættes som en Undtagelse, thi vi bør ikke give Lovbestemmelser, som i sig selv ere urimelige. Undtagelserne vilde derfor her blive det, som vilde blive det Gjøeldende, og det gjælder saaledes

om at faae at se, hvorledes Undtagelserne, altsaa det, der i Virkeligheden bliver Reglen, se ud. Som det ærede Thing veed, hviler Snekastningsbyrden nu paa Hartkornet, Folkehøldet og paa Assurancesummen, forsaavidt som der drives bygningssafgiftspligtigt Erhverv i den vedkommende Bygning, og det kan ikke negtes, at der er meget uheldige Bestemmelser i Loven af 30te December 1858, saa, dersom vi overhovedet kunde naae at faae Noget, som er heldigere, saa skal jeg gjerne være med dertil. Den Gang Loven af 30te December 1858 blev behandlet i Landsstinget, havde man for Dyrigt der en liguende Plan for som den, der nu er fremkommen, nemlig at Byrden skulde hvile paa Personerne, idet en saadan Bestemmelse med visse Undtagelser blev foreslaaet af Landsstingsudvalgets Flertal i § 8. Jeg tror nu ogsaa, at man skal nævne visse bestemte Undtagelser i § 3 og ikke saaledes, som det her er gjort, overlade det til Sogneraadet at bestemme, hvem der ifølge sin Stilling skal være fri. Jeg mener, at dette vilde forvolde ikke saa Drydter, og jeg indser derfor ikke, hvorfor man ikke skulde kunne gaa den Vej, som Landsstingsudvalgets Flertal den Gang foreslog, men som den Gang ikke blev vedtaget, at nævne de Folk, som skulde være frie. I § 8 nævnedes der den Gang f. Ex. alle Geistlige, Skolelærere, Militære og Andre, som ubetinget skulde være frie, og hvorfor kan man ikke sætte noget Eignende her? Der er ogsaa Andre, som efter min Mening maa undtages fra Forpligtelsen, f. Ex. skal jeg nævne alle unge Menneker, som befinde sig paa Værestalterne. Nu har jeg vel hørt, at man i det andet Thing har sagt, at Forpligtelsen ikke vilde ramme Højskoleeleverne, da der kun kom unge Menneker under 18 Aar paa disse Skoler, men dette viser jo et saare lidet Kjendskab til Folkehøjskoleforholdene. De fleste Elever ere over 18 Aar, og man maa dog haabe, at der efterhaanden vil komme flere og flere Skoler omkring i Landet for vorne Elevers Undervisning, og det kan da ikke være Meningen, at disse Folk skulde spille deres Tid med Snekastningsarbejde, for ikke at tale om Eleverne ved Seminarierne og andre Værestalter. For deres Vedkommende saavel-